

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Synesio. 418.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

omnis expers māsit. Neque enim peccatū fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. Viam nauis in medio mari, hoc est, diuinæ incarnationis omnibus salutem afferentis, quæ nauis instar mortis abyssum peragrauit, atque genus quidem nostrum ab ea reuocauit, ipsius autem mortis femita in inferno minimè inueniebatur. Viam viri in adolescentia. Per iuuentutem hoc loco resurrectionem à mortuis intelligit: cum nimirum corruptio immutabitur, ac natura ad statum ab omni corruptione atque interitu alienum iuuenescet. Hunc tu statum quære. Quòd si quis roget quinam futuri simus cum à morte ad vitam redierimus, illud ostendit Dominus, cum dixit, iusti ad vitam æternam, peccatores autem ad pœnam æternam ibunt.

Eidem. 417.

Cum superioribus pulchrè admodum consonat id quod superest. quod quidem accommodatissimè iam iamque cum iis orationis nostræ opera conueniet atque cõhærebit. Sic via mulieris adulteræ, quæ comedit, & tergens os suum dicit, Non sum operata malum, Quemadmodum, inquit, dubia & obscura sunt ea quæ superius commemorauit, partim vt quæ nondū extiterunt, partim vt quæ Deus duntaxat perspiciat: eodem modo recentis populi scelera erunt, cum Baptismi lauacro purgata fuerint. Exterfionis enim vocabulo perfectā rugarum & macularū obliterationē vocat, quam Christi Ecclesia cum fide accipiēs, nihil mali sese admisisse persuasum habet, vt pote priorum veniam atque obliuionem lauacri beneficio cõsecuta. Quod autem Dominus perfidam omnem mentem, atque ipsius mandatis repugnantem, adulteram vocet, plerisque diuinorum oraculorū locis reperies. Verbi gratia, Adulterium commiserunt in ligno & lapide. Et rursus: Generatio praua & adultera signum quærit.

Synefio. 418.

Manfuetum hominem Scriptura pugna-

σάρκατο · ἀμαρτίαν γὰρ ὄρα ἐποίησεν, ἔδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. τρεῖς γενὸς ποιοτοπορούσης, τῆς πάντας σωζούσης θείας οἰκονομίας, τῆς ὀλιγάδος δίκην, πλὴν ἄβυσσον τῆς θανάτου διόδου σαύσης, τὸ μὲν γένος τὸ ἡμέτερον ἀνεκέκλητο, αὐτῆς δὲ τρεῖς ἐν ἄβδου νεκρώσεως οὐχ εὐλόγητο · καὶ ὁδοὺς ἀνδρῶς ἐν νεότητι · νεότητι οὐδὲν ἐπιτάθη πλὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, τῆς φθορᾶς ἀλλοιῶν μὲν, καὶ τῆς φύσεως εἰς ἀφθαρσίαν νεαζομένης · ἐκείνην ζητεῖ πλὴν κατὰ τῶν · πίτες, φησὶν ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν γενησόμεθα, ἢν ὑποδεικνύς ἔφη ὁ κύριος, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ εἰς κόλασιν αἰώνιον ἔξουσιν.

Τῷ αὐτῷ. viζ.

Καὶ μάλα συνάδει τοῖς φθάσαι τὸ λειπόμνον. ὅσῳ εἰς πᾶν πικρὴν ἀρμολογίαν, αὐτίκα τῷ λόγῳ συμβήσεται. ἔσως ὁδοὺς γενναῖος μοιχαλίδος, ἐξ ἧς τὰ ἐχρόμα ἢ ὅταν περὶ τῆς σπινθηρομυθίας, οὐδὲν ἀποποι, φησὶ, πεπεραχέται, ὡς ἀδελφά, φησὶν, ἔστι τὰ περὶ φησὶν, τὰ μὲν ὡς οὐ γερόμνα, τὰ δὲ θεῶν μόνον ὀρώμνα. ἔσως ἔσονται τὰ τοῦ νέου λαοῦ ἀμαρτήματα τῶν λειπῶν τῆς βαπτίσματος καθαυρόμνα. ὅσῳ ἀποποι καλεῖται παντελῆ τῆς ῥυτίδων, καὶ τῆς σιγμάτων ἐκείνων ἀφανισμῶν, ὃν πίστις δεχόμεν ἢ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, ἔδὲν ἀποποι πεπεραχέται πεπεραχέται, τῆς περὶ τῶν ἀμνηστῶν πολεσασμένη τῶν λειπῶν. ὅπ δὲ μοιχαλίδα ὁ κύριος καλεῖ πᾶσαν γνώμην ἀπίστον, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐπιτάων ἀντίθετον, πολλὰ γὰρ τῆς θεῶν εὐρήσας ῥησμοῦ, ὡς τὸ, ἐμοὶ χεῖσαν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον, καὶ γενεὰ πολεμα καὶ μοιχαλὶς, σημεῖον ὅτι ζητεῖ.

Συνεσίφ. viii.

Τὸν ἄρον μαχητὴν ἢ γραφὴ ἀπεργάζε-

γάζεται, ὅτε χ' ἰσχυροῦ ἢ ἐγγείρησις γίνεται. Ἐπὶ Μαυσέα χ' ἰσχυροῦ συμφύλητος ἔξαρέσησεν. Ἐπὶ τὸν Φινεές τοὺς ἀνομοῦτας ἀνακρίθησάντα. Ἐπὶ τὸν Δαβὶδ τὸν ἀλλοφύλον παρατάξάμενον. Ἐπὶ τὸν Πέτρον ζηλώσαντα, καὶ μαχάριον χησάμενον, ὅτε ὁ κύριος τῆς εἰρήνης ὑπὸ Ἰουδαίων ἐπολεμῆτο.

Ερμολόγει ἐπισκόπῳ. υιθ.

Ἡ ῥάβδος ἢ χαλαμῖνη, ἢ ἀσπίς, ἢ βάλανος, ἢ παλινδῆτος γινώμη, ἢ βακτηρία νομιζομένη, καὶ βέλος εὐεισκομένη ἔτε γὰρ ἰσχυροῦ ὑφίστασθαι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι αἰσθητῶν ῥιπίζεται, καὶ ταῖς κείροις θεραπεία παρεκτείνεσθαι. Ἀγύπτιος πάλιν φαραωνίζεται. Ἐκέπτετο τοῖς παροικοῦσιν υἱοῖς τοῦ Ἰακώβ πόντος ἐπιτάξασα πόλεων, ἀλλὰ πάντας τῆς ἐρρωμένης, φόροις ἀπαίτουσαι ἀφρέσαν. Ἐλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ, ἀλλ' ὡς σπερὸς θεμέλιος στήκετε. ὁ θεὸς γὰρ ἐνανθρωπήσας οὐ τέτραπται, ἔτε συγγέχεται, ἔτε διήρηται, ἀλλ' εἰς ὅτιν ἀναρχος καὶ ἀίδιος υἱός, καὶ πρὸ σαρκώσεως, καὶ μετὰ σάρκωσιν, ἔτε παρ' ἡμῶν προσκυνοῦμενος.

Κυρηκίῳ. υκ.

Οὐ σὲ μόνον τὰ περὶ πλάτης ἔλεγον, ἀλλὰ καὶ ἄλλον πρὸ σὲ, παρ' αὐτῶν τῶν κυρίου ἀκούσαντα, Πάλησον σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀπολογούθει μοι. εἰ οὐκ ἐκείνη βούλει ἔπεισται, καὶ ἀκοινώνητοι φυλάτεις τίς ὑπάρξιν, ἔχεις καὶ ἄλλον λαμωρότερον, βύσσον καὶ πορφύραν ἀμφιεννύμενον, ταῖς δὲ τῶν πονηρῶν κακώσεως μὴ προσποιούμενον. ἔτε τίς μίμησιν ἔκκλητος, μή σε λάβοι ὁ κείνη συμμέτοχος.

cem ac bellicosum reddit, cum quispiam aduersus Deum aliquid molitur. Ad hunc modum Mosem aduersus populares suos excitauit. Sic Phinees item iniquos ac sceleratos pugione transfodit. Sic Dauidem, cum aduersus Philisteum decertauit. Sic Petrum, cum zelo incensus gladium adhibuit, quo tempore Domino pacis bellum à Iudæis inferebatur.

Hermogeni Episcopo. 419.

Arundinea virga, cui nemo firmè inniti potest, est mens leuitate atque inconstantia laborans, quæ cum scipionis instar esse existimeretur, telum inuenitur. Neque enim consistere potest, verùm ad omnem ventum huc & illuc iactatur: atque interim tamen ea audacia est, vt cum cedris se comparet. Ægyptus rursus Pharaonem imitatur, non iam illa quidem filiis Iacob illic peregrinantibus extruendarum urbium laborem imperans, verùm ab omnibus, qui animi firmitate præditi sunt, hærefum tributum exigens. Videte ne quis vos seducat: verùm firmi fundamenti in modum stete. Deus enim humanitate suscepta minimè mutatus, aut confusus, aut diuifus est. Vnus enim est ortus expers ac sempiternus filius, & ante susceptã, & post susceptam carnem, sic à nobis adoratus.

Cyrecio. 420.

Non te solùm ea quæ de opibus atque copiis acriter & obiurgatoriè scripta sunt, mœrore affecerunt: verùm etiam alium ante te, qui ab ipso meto Domino audierat, Vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo, & veni, sequere me. Quocirca si illius vestigiis insistere cupis, ac facultates tuas ita custodias, vt eas nemini impertias, habes etiam alterum splendidiorem hominem, qui purpura & bysso vestiebatur, pauperum autè calamitatibus minimè commouebatur. Quem tu imitari caue: ne te illic socium ac pœnarum consortem accipiat.

• N